

Madem ki, Türkiye'de petrol derinlerdedir ve çıkarılması pahalı ve zordur, o zaman niçin petrol arama ve çıkarmayla ilgili bütün kısıtlamalar kaldırılmıyor ve özellikle de Türk şirketlerine petrol çıkarma izni verilmiyor?

KARTEL, PETROLÜN ÇIKARILMASINA İZİN VERMİYOR

Petrol Okyanusu üzerinde yüzen ülkemizde, niçin petrol çıkaramadığımızın sebeplerini açık bir şekilde ortaya koyabilmek için İngiltere ve Amerika'nın petrol bölgelerine yönelik ortak çalışmalarını çok iyi tahlil etmemiz gerekmektedir. Bilindiği gibi, İngiltere Birinci Dünya Savaşından önce, yani 1912'de dünya petrollerinin yüzde 12'sini kontrol ediyordu. 1925'te ise dünya petrol kaynaklarının büyük bir kısmını kontrol altına almıştır. Bu gelişme, Amerikan ve İngiliz petrol şirketleri arasında sert bir rekabetin başlamasına sebep olmuştur. Ancak bu rekabet uzun sürmemiştir. Bahse konu rekabet, dünya petrollerini tam kontrol etmek için Amerikan ve İngiliz petrol şirketleri arasında bir kartel kurulmasıyla sonuçlanmıştır.

PETROL YATAKLARI ABD ve İNGİLTERE ARASINDA BÖLÜNDÜ

Amerikan ve İngiliz Petrol Şirketleri, 1927'de Royal Dutch Shell'in sahibi Sir Henri Detering'in İskoçya'nın Achnacarry Kasabasındaki malikane-

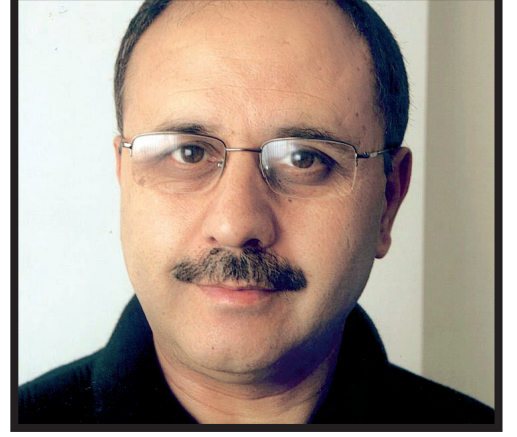
"Kızıl Hat Anlaşmasını" imzalayan kartelin Türkiye üzerindeki hükümranlılığına son verilmediği müddetçe, Türkiye'de petrol çıkarmak bir hayal olacaktır.

sinde gizli anlaşma imzalamıştır. Anlaşmayı, Royal Dutch Shell'in sahibi Sir Henri Detering, Anglo-Persian Oil Company (British Petroleum) adına John Cadman ve Rockefeller'in Standart Oil of New Jersey (Exon) adına Walter Teagle imzalamıştır. Bu gizli anlaşma, '1928 Anlaşması' ve 'Achnacarry Anlaşması' olarak da bilinmektedir. Fakat, Amerika ve İngiliz Hükümetleri bu özel 'Gizli Anlaşmayı' onaylamıştır. Bu da oldukça ilginç bir gelişmedir. Anlaşmanın ilgili hükümetlerce onaylanmasından sonra "Red Line Agreement" (Kızıl Hat Anlaşması) olarak tarihe geçmiştir. Kartel, 1932'de Esso (Standart Oil of New Jersey), Mobil (Standart Oil of New Jersey), Gulf Oil, Texaco ve Chevron (Standart Oil of New Jersey) bünyesine alarak genişlemiştir. Kızıl Hat Anlaşması, İngiliz ve Amerikan petrol şirketleri arasındaki rekabete son vermiş, dünya petrol yataklarının kendi aralarında bölünmesini resmileştirmiştir.

KARTELE ÜYE OLMAYAN ŞİRKETLER BU COĞRAFYADA PETROL ARAYAMAZ

"Red Line Agreement" (Kızıl Hat Anlaşması)na gelince; bu anlaşma, Türkiye, Türkiye'nin Karadeniz ve Ege Denizindeki kara suları, Kıbrıs, Filistin, Lübnan, Ürdün, Suriye, Irak, Suudi Arabistan, Yemen, Katar ve Bahreyn'i kapsamaktadır. İngiltere, daha önce İran ve Kuveyt petrollerinin kontrolünü eline geçirdiği için, onlar bu anlaşmaya dahil edilmemiştir. Anlaşmaya göre, Kartele üye petrol şirketlerinin dışında hiç kimse bu coğrafyada petrol arayamaz. Kartele üye petrol şirketlerinin dışında kalan bütün petrol şirketleri "Yabancı" olarak tanımlanmıştır. "Yabancıların" bu coğrafyada petrol arama girişimleri savaş sebebi sayılmaktadır. Ayrıca, Kızıl Hat içerisinde kalan coğrafyada Kartele üye şirketlerin katılımı olmadan petrol çıkarmak mümkün değildir. Mesela, Türkiye'nin Karadeniz'de bir İngiliz petrol şirketiyle birlikte petrol arama-sı bu bağlamda değerlendirilmelidir.

KARTELE MÜCADELE EDEN

HÜKÜMETLER DEVRİLİYOR

Kartel, "Yabancılar" karşı tek bir yumruk halinde mücadele etmiştir ve etmektedir. Bu bağlamda, 1928'den beri İngiliz ve Amerikan Petrol şirketleri, bu kartele ve kartelin etki alanına yönelik her bir girişimi çok sert bir şekilde cezalandırmaktadır. İran'da Muhammet Musaddık, Irak'ta Abdul Kerim Kasım hükümetlerinin devrilmesi buna güzel bir örnektir. 1951'de yapılan genel seçimlerde milliyetçi çizgisiyle tanınan Muhammet Musaddık Başbakan olmuştur. Musaddık, seçim öncesi verdiği sözünü tutarak, İngiltere'nin kontrolü altında olan İran-İngiliz Petrol şirketini millileştirmiştir. Musaddık'ın, 1951'de petroleri millileştirmesinin asıl amacı, ülkesinin petrol gelirlerindeki payını artırmaktı. İran petroleri üzerindeki haklarından vazgeçmeyen İngiltere, Batılı ülkelerin İran'ı boykot etmesini başarmıştır. Bu boykot, İran ekonomisine büyük zarar vermiştir. Başbakan Musaddık'ın Petrol Şirketini millileştirmesini desteklemeyen Şah, Ağustos 1953'te ülkeden kaçmıştır. İngiltere'nin teklifi üzerine, Amerika ve İngiltere, Musaddık'a karşı ortak bir darbe hazırlamıştır. Darbe, planlandığı gibi 19 Ağustos 1953'te başlamıştır. Darbe başarılı olmuş ve halkın oylarıyla seçilen Musaddık hükümeti devrilmiştir. İngiltere, petrolün millileştirilmesiyle kaybettiği imtiyazlarını geri almıştır. Bu olayların bir benzeri Irak'ta yaşanmıştır. Milliyetçi subaylar, 1958'de İngiltere'nin Irak'ın başına getirdiği kralı devirmiş ve onun yerine bir cumhuriyet kurmuştur.

Milliyetçi subayların yaptığı ilk işlerden birisi, İran'da Musaddık'ın yaptığı gibi petrolü millileştirmek ve Batının Irak petroleri üzerindeki tekeline son vermek olmuştur.

İngiltere, 1958'de İngiltere yanlısı krallığı deviren Abdul Kerim Kasım rejiminin devrilmesini uzun zamandan beri istemekteydi. Abdul Kerim Kasım hükümeti, Arap Milliyetçisi dış politika izlemekteydi ve İngiliz petrol hissesini millileştirmişti. 1963 darbesinden 5 ay önce, İngiltere Dışişleri Bakanlığının bir yetkilisi, Bağdat Büyükelçisinin şu sözlerini nakletmiştir: " Abdul Kerim Kasım ne kadar kısa zamanda devrilsen, o kadar iyi olur. Biz bu sonucun elde edilmesine yardım konusunda fazla titiz olmamalıyız". Abdul Kerim Kasım, 1963'te darbeye devrilmiştir. 1953'te İran'da petroleri millileştiren Musaddık'ın başına gelenler, Irak'ta Abdul Kerim Kasım'ın başına gelmiştir. Her iki ülke lideri, İngiltere ve Amerika tarafından cezalandırılmıştır.

KONTRELLER DAYATILAN YASALARLA MEŞRULAŞTIRILAMAYA ÇALIŞILIYOR

Petrol şirketleri, petrollerini kontrol ettiği ülke vatandaşlarının ve özellikle milliyetçi-vatanperver güçlerin tepkilerini azaltmak, ülkede her şeyin yasalara uygun olarak yapıldığı izlenimini vermek için ilgili hükümetleri çok özel yasalar çıkarmaya ve karşılıklı gizli ikili anlaşmalar imzalamaya mecbur etmişlerdir. 6326 sayılı Petrol Kanunu, bu uygulamaya güzel bir örnektir. İşin ilginç yanı, bu kanun taslağı bir yabancı tarafından hazırlanmıştır. Bu kanun, Türkiye'nin bazı bölgelerinde petrol aranmasını yasaklamış ve şirketlerin sondaj sayısını sınırlamıştır. Kanuna göre, her bir şirket yılda ancak on sondaj yapılabilir

TPAO MARJİNALLEŞTİRİLDİ

TPAO (Türkiye Petrolleri Anonim Ortaklığı) kurulduğu günden beri yaklaşık olarak 55 milyon ton petrol çıkarmıştır. Bugün ülkemizin yıllık petrol tüketimi 25-30 milyon tondur. TPAO'nun 52 yılda çıkardığı petrol, ülkemizin ancak iki yıllık petrol ihtiyacını karşılayabiliyor. Bu gelişme bile, TPAO'nun nasıl marjinalleştirildiğini ortaya koymaktadır. Diğer taraftan TPAO'nun, petrol aramalarını denizlere kaydırması da düşündürücüdür. Çünkü, denizde yapılan sondaj çalışmaları karada yapılandan en az 5-6

**Petrol şirketleri,
petrollerini kontrol ettiği
ülke vatandaşlarının
ve özellikle milliyetçi-
vatanperver güçlerin
tepkilerini azaltmak,
ülkede her şeyin yasalara
uygun olarak yapıldığı
izlenimini vermek için
ilgili hükümetleri çok
özel yasalar çıkarmaya
ve karşılıklı gizli ikili
anlaşmalar imzalamaya
mecbur etmişlerdir. 6326
sayılı Petrol Kanunu, bu
uygulamaya güzel bir
örnektir.**

kat daha pahalıdır.

BELGELER TÜRKİYE'NİN ADETA PETROL OKYANUSU ÜZERİNDE YÜZDÜĞÜNÜ GÖSTERMEKTEDİR

Ülkemiz çok zengin petrol yataklarına sahiptir. Türkiye'nin uzaydan çekilen resimleri, bu iddiayı ispata yeterlidir. Diğer taraftan, yaşadığımız coğrafyadaki petrol yatakları topraklarımızdan başlıyor ve bir hilal şeklinde Irak ve İran üzerinden Hazar'a ulaşıyor ve Çeçenistan'da son buluyor. 20 yılı aşkın bir süredir yurtdışında yaşıyorum. Hazar Petrolleri, Kafkasya ve stratejik konularda yayınlanmış 13 kitabım var. Araştırmalarım sırasında bir çok Amerikan, İngiliz ve Rus gizli belgelerine ulaşma şansım oldu. Onlardan bir çoğuna, Amerika ve İngiltere'nin yaşa-

**Belgeler, Türkiye'nin adeta
bir petrol okyanusu üzerinde
yüzdüğünü göstermektedir.
Uzun yıllar ülkemizde Kartelin
üyesi Shell'in üst düzey
yöneticiliğini yapmış olan
Anthony Hages'in itirafları
da bu iddiayı doğrular
mahiyettir. Hages, petrol
rezervlerimizle ilgili olarak
şunları söylemiştir: "Yabancı
petrol şirketleri, Türkiye'nin
bir petrol okyanusu üzerinde
yüzdüğünü çok iyi bilmektedir."**

dığımız coğrafyadaki ülkeleri nasıl ele geçirdiklerini gösteren "Baltanın Sapı Bizden" adlı kitabımda yer verdim. Çalışmalarım sırasında, Türkiye'nin büyük petrol rezervleri ile ilgili önemli belgelere rastladım. Fakat, bütün ısrarlarıma ve çabalarıma rağmen, belgelerin kopyası alamadım. Belgeler, Türkiye'nin adeta bir petrol okyanusu üzerinde yüzdüğünü göstermektedir. Uzun yıllar ülkemizde Kartelin üyesi Shell'in üst düzey yöneticiliğini yapmış olan Anthony Hages'in itirafları da bu iddiayı doğrular mahiyettir. Hages, petrol rezervlerimizle ilgili olarak şunları söylemiştir: "Yabancı petrol şirketleri, Türkiye'nin bir petrol okyanusu üzerinde yüzdüğünü çok iyi bilmektedir."

PETROLÜN DERİNDE OLDUĞU İÇİN ÇIKARILAMADIĞI İDDAASI DOĞRU DEĞİL

Türkiye Büyük Millet Meclisinin gizli oturumlarının tutanaklarının ve ikili gizli anlaşmaların metinlerinin incelenmesi de yukarıdaki iddiayı doğrulayacaktır. Bazı çevreler, Türkiye'deki petrollerin 5-6 bin metre derinde olduğunu bu yüzden onu çıkarmanın pahalı bir iş olduğunu iddia ediyorlar. Onlar, bir dereceye kadar haklı olabilirler. Fakat, petrol sanayii çok gelişmiştir ve o derinliklere inmek problem değildir. Diğer taraftan, petrol konusunda ülkemizde yaşanan bir çok gelişme bu tür iddiaların pek tutarlı olmadığını göstermektedir. Mesele, Adana Ceyhan'da bir çiftçi tarlasında su kuyusu kazarken petrol çıkmıştır. Bilindiği gibi, 1900'lü yılların başlarında Bakü'de de su kuyusu kazarken petrol fışkırtıyordu. Bu durum petrolün pek derinde olmadığını ve kalitesinin yüksek olduğunu göstermektedir. Ağrı Dağı'nın eteklerindeki kaynak sular, petrolü toprağın üzerine çıkarmaktadır. Burada yaşayan köylüler, suyun üzerindeki petrolü kevgirlerle topluyor ve yakıt olarak kullanıyorlar. Cudi Dağında açılan bir kuyudan petrol fışkırmıştır. Bu örnekleri yüzlerce ve hatta binlerce arttırmak mümkündür.

Madem ki, Türkiye'de petrol derinlerdedir ve çıkarılması pahalı ve zordur, o zaman niçin petrol arama ve çıkarmaya ilgili bütün kısıtlamalar kaldırılmıyor ve özellikle de Türk şirketlerine petrol çıkarma izni verilmiyor?

"Kızıl Hat Anlaşmasını" imzalayan kartelin Türkiye üzerindeki hükümdarlığına son verilmedikçe, Türkiye'de petrol çıkarmak bir hayal olacaktır.